

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Είμεθα όμολογουμένως μοναδικοί εἰς δλα μας. Τίποτε δὲν ήμπορούν νὰ κάμουν οἱ κουτόφραγκοι χωρὶς νὰ τους 'μποῦμε 'ς τὴν μύτη. Εἰς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Γλάδστωνος καὶ τὰ σχέδια τοῦ Βίσμαρκ ἀντιτάσσουμεν τὴν πολιτικὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ κ. Ξενοδάκη καὶ εἰς τὰς ἐκθέσεις τοῦ Νίκολσον τὴν εἰς δύο Οἰκονομικοὺς γιους ἔχουμενην σοφίαν τοῦ κ. Μαυρογορδάτου!

Μεταξὺ τῶν μᾶλλον ἀξιοσημειώτων δημοσιογραφικῶν ἀγώνων πρέπει νὰ καταλεχθῇ καὶ ὁ ἀπό τίνος διεξαγόμενος μεταξὺ τῶν ἐφημερίδων τῆς συμπολιτεύσεως καὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως περὶ τῆς πολιτικῆς πίστεως τοῦ γεοελεγχέντος βουλευτοῦ κ. Μουσούρη. Ξένος τις ἀναγνώσκων αὐτὰς θὰ ὑπέθετεν εὐλόγως ὅτι ἐν Ἑλλάδι ἴσχυει ἄλλη παρὰ τὴν συνήθη πολιτικὴ ἀριθμητική, καθ' ἥν τὸ τοπίον καθορίζεται ἀπὸ τὴν γνώμην διου τοῦ λοιποῦ κράτους δύον ἀπὸ τὴν περὶ αὐτῶν κρίσιν μιᾶς καὶ μόνης ἐπαρχίας.

Ἐν ταῖς τελευταῖς κομισθείσαις γαλλικαῖς ἐφημερίσι μεταξὺ τῶν ἄλλων περιφργῶν εὑρηται καὶ ἀπόφασίς τις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Παρισίων κανονίζουσα κατὰ μέτρον καὶ γραμμήν τὸ ὑψος καὶ τὰς ἄλλας διαστάσεις τῶν ἐν τινὶ ὁδῷ τῆς μεγαλοπόλεως σίκοδομῶν. Κατὰ τοῦ παραδόξου τούτου ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐκείνοις τόποις περιορισμοῦ τῆς ἐλευθερίας τῶν πολιτῶν περιφανεστάτην διαμαρτύρησιν, ἐξαίρουσαν τὴν ἐν Ἑλλάδι συνταγματικὴν ἀνεξαρτησίαν, παρασκευάζει ἡμῖν ὁ κ. Σκουλούδης, σίκοδομῶν παράγοντας ἐν μέσῃ ὁδῷ Σταδίου ἀπέναντι τῆς Βουλῆς.

Κατὰ παλαιόν τι λόγιον οἱ ἔξω τῶν φρενοκομείων γαρακτηρίζουν τοὺς ἐν αὐτοῖς ὡς παράφρονας ἐπίτηδες διὰ νὰ πείθωσιν ἐσυτοὺς ὅτι ἀφοῦ αὐτοὶ δὲν εἰναι μέσα βεβαίως εἰναι φρόνιμοι. Τῆς εὐφουΐς ταύτης θεωρίας ὑπαδὸς φαίνεται διὰ εἰναι καὶ ὁ κ. Τρικούπης. Ἀπό τίνος ἡ "Ωρα διαρκῶς κηρύσσει δλον τὸν ἄλλον κόσμον ἔκτος αὐτοῦ γελοῖον καὶ παράφρονα." Ως ὑπουργὸς δὲ τῶν στρατιωτικῶν ἀφῆκεν ἀπρεβίστον τὸν πάσχοντα γενναῖον ἀξιωματικὸν ἀρτιώτατον διανοητικῶς καὶ κεκτημένον δλα τὰ δικαιώματα τοῦ προβιβασμοῦ καὶ αὐτὸ τὸ τῆς ἀρχαίοτητος.

Καὶ ἐν τούτοις παρεπέμφθησαν ἵνα δικασθῶσιν οἱ δύο δημοτικοὶ σύμβουλοι οἱ ἀποκαλέσαντες τὸ γνωστὸν ἔγγραφον τοῦ κ. νομάρχου γελοῖον καὶ παράφρον. Ἀλλ' εἰχε πολὺ δίκαιον νὰ θυμώσῃ ὁ διοικητικὸς ἡμῶν ἄρχων, διότι αἱ καταδικώμεναι λέξεις ὡς ἐλέχθησαν ὑπὸ τῶν κατηγορουμένων ἔχουν τὴν πραγματικὴν καὶ ἀληθῆ αὐτῶν ἔννοιαν, ἐνῷ διάκτις φιλοδωροῦνται εἰς ἄλλους ὑπὸ τῆς "Ωρας" ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπης ἔχουν ἀκριβῶς τὴν ἀντίθετον σημασίαν.

Τὸ ξύλον τὸ ὄποιον ἔδωκεν ὁ πρώην ὑπαστυνόμος Πύργος τοῦ ινοπώλου Σαραντίδου διετιμήθη ὑπὸ τοῦ πλημμυρειδικείου ἀντί-

100 δραχμῶν. "Ωστε εἰς τὸ ἔξης μεταξὺ τῶν διαφόρων μέχρι τοῦδε γνωστῶν τρόπων τοῦ ἔξοδεύειν χρήματα πρέπει νὰ καταλεχθῇ καὶ οὕτως: 'Εὰν πλήττης καὶ ἔχης διαθέσιμα 100 φράγκα δύνασαι ἐλευθέρως νὰ διασκεδάσῃς τὴν ἀνίαν σου τινάσσων εὐαγγελικῶς τούλαχιστον μίαν φοράν τὴν ἔδομάδα τὴν ράχιν τοῦ πληησίον σου.

'Ο κ. Σκουλούδης οὕτω δύναται νὰ πολλαπλασιάσῃ τὴν διασκέδασιν καὶ νὰ μᾶς δέρνῃ καθ' ἡμέραν, πηγαίνων ἐπειτα καὶ πληρώνων τὰ 100 φράγκα του εἰς τὸ κεντρικὸν ταμείον.

'Ωραιότατον εἶναι τὸ ἀνὰ τὰς ὁδούς κυνῆγι τῶν μὴ πληρωνόντων τὸν φόρον δικηγόρων. 'Απελπιστικὴ δὲ ἰδίως εἶναι ἡ θέσις τῶν νέων τῶν μελλόντων νὰ πληρώσουν διὰ τὴν ἔξασκησιν ἐπαγγέλματος τὸ ὄποιον ἔτι δὲν ἔχεισκησαν. Εἰς τούτων ἡκούσθη προχθὲς ἄδων μελαγχολικῶς πρὸς κιθάραν ὑπὸ τὸ φᾶς τῆς σελήνης:

*'Ερῳ ὁ φτωχὸς δὲν ἔκαμα ποτὲ τὸν δικηγόρο
Μὲ κυνηγῷ ὁ εἰσπράκτορας καὶ μοῦ ζητᾷ τὸ φόρο.*

Τὸ μᾶλλον ὅμως ἀξιοθάμαστον εἶναι ὅτι τοιοῦτος φόρος ζητεῖται καὶ ἀπὸ ποιὸν νομίζετε;... 'Απὸ τὸν κ. Παρασκευαΐδην! Μάτην δὲ διαμαρτύρεται ὁ φίλος διευθυντὴς τοῦ σιδηροδρόμου, διότι οἱ εἰσπράκτορες ἔχουσιν ὑπὲρ αὐτῶν τρανὰ μαρτύρια διὰ ἔξησκησης τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου ἐγγράφως, ἀν δχι ἐπὶ δικαστηρίου, τὰς διατριβὰς αὐτοῦ περὶ τῶν Ἀρκιτζέων καὶ ὀλόκληρον σειράν τῶν φύλων τῆς μακαρίτιδος 'Α μύνης.

ΚΑΙ ΣΟΒΑΡΑ

Δυσχερές ηθελεν εἶναι ν' ἀποφνιθῇ τις ποιὸν τῶν δύο ἔγγραφων εἶναι τὸ μωρότερον, τὸ τοῦ Νομάρχου ἢ τὸ τοῦ Υπουργοῦ, ἐπὶ τοῦ πολυθυρυλλήτου ζητήματος τοῦ Γραφείου τῆς δημοσίου ὑγείανῆς. Κατὰ τὸν Νομάρχην καὶ τὸν Υπουργόν του τὰ ἔργα τοῦ Δῆμου δὲν ἀφορῶσι ποσῶς εἰς τὴν δημοσίαν ὑγείαν, καὶ ἄλλως τὸ ιατροσυνέδριον ἀρκεῖ, ἐὰν ἀναφυῶσιν ἀπόριαι δύων λύση αὐτᾶς. Δηλαδὴ κατὰ τοὺς φωτηῆρας τούτους τὰ ζητήματα τὰ σχετιζόμενα πρὸς τὸ μδωρ, τὰ σφαγεῖα, τὴν δημοσίαν καθαριότητα κτλ. εἶναι δλα ξένα πρὸς τὴν δημοσίαν ὑγείαν, ἃς ἄλλως ἡ διεύθυνσις ἀνήκει δικαιωματικῶς εἰς τὴν γνωστὴν Οἰκουμενικὴν Σύνοδον τῶν Υψηλῶν Σοφτάδων τῆς ιατρικῆς. Κατὰ συνέπειαν πάντες οἱ Δῆμοι καὶ οἱ πολίται πρέπει τοῦ λοιποῦ ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸ ιατροσυνέδριον, καταργούμενης καὶ τῆς ἔξασκησεως τῆς ιατρικῆς ὡς ἀντιποιούμενης τὰ καθήκοντα ἀρχῆς ἄλλης. Πρὸ καιροῦ τὸ εἶπε διάσημός τις δημοσιολόγος ἄγγλος, διότι οἱ θεσμοὶ δὲν εἶναι οἱ ἐπὶ τοῦ χάρτου γεγραμμένοι, ἀλλ' οἱ ἐν ἐκάστω ἔθνει διατυπώμενοι ἐν τῇ πράξει ἀναλόγως τῆς καταστάσεως τοῦ πολιτισμοῦ του.

